

af dette Vaaben, tager jeg ikke stort Hensyn til, om man bruger lidt stærkere eller lidt vagere Udtryk. Vi have forøvrigt ikke sagt, og jeg har navnlig ikke sagt, at vi skulde anvende dette Vaaben som et Underalmiddel, som det ærede Medlem udtryffeligt, eller, som den ærede Marineminister sagde, som et Middel, der skulde erstatte alt Andet; noget saadant Udtryk har jeg ingenfinde brugt, og jeg erkjender derfor ikke den ærede Talers Berettigelse til at lægge mig dette i Munden. Men det egentlige Hovedpunkt i det ærede Medlems Forslag ligeoverfor mig og Flertallet var dette, at vi ikke vare istand til at bære denne Sag frem, og allermindst da jeg. Det ærede Medlem antydede en Uenighed, der skulde være imellem mig og Flertallet, og vilde lade det skimme igennem, som om det var en Sag, vi nu skulde kunne gaa til paa anbefaling af mig, Medlemmet for Præstø Amt's 6te Valgkreds. Jeg maa ligefrem tilbagevise denne Antydning af, at jeg skulde være gaaet udenfor mit Svær som Ordfører, og jeg er forsaavidt glad ved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amt's 5te Valgkreds (Holm), da jeg er fuldstændig overbevist om, at Ingen af Udvalgets Flertal vil godkende det Angreb, der i den Henseende er blevet rettet imod mig som Ordfører fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amt's 1ste Valgkreds. Vi have altsaa ikke paataget os, eller jeg har ikke paataget mig noget Ansvar for Raabegyndelsen af disse Forter uden det Ansvar, som ligger i, at Flertallet har tilraadet at bevilge et saadant Fort til en Begyndelse. I denne Bevilling ligger der en Udtalelse overfor Krigsbestyrelsen, som siger, at vi tilraade dette, men det er naturligt, at den Krigsbestyrelse, som modtager det, bærer Ansvaret for, at det da bliver udført. Det ærede Medlem kom atter og atter tilbage til, at i disse Punkter gjælder det kun for os som Medlemmer af Rigsdagen at høre os for Sagkundskaben; det er den, der skal være den ledende, og jeg saae mig da omkring, — jeg vil ikke sige; her i Salen, men imellem alle de Udtalelser fra Sagkyndige, som have ligget til Udvalgets Disposition — og spurgte: hvor er det Punkt hos de Sagkyndige, som vi skulle følge? De Sagkyndige udtale sig, som jeg gjentagne Gange har havt Leilighed til at gjøre opmærksom paa, i meget forskellige Retninger. Sig mig, hvem er det da, vi skulle følge? Det ærede Medlem svarer mig da — det har jeg faaet forrett ud af hans Udtalelser idag — at det er egentlig ikke de Sagkyndige i Almindelighed, men det er Regjeringen, vi skulle følge, og jeg antager ogsaa, at naar det ærede Medlem sluttede sig til det Forslag, der er kommet fra det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds (Winther), var det, fordi Regjeringen havde sluttet sig til det. Dette kom han gjentagne Gange tilbage til, at, hvad Regjeringen forelægger os, skulle vi slutte os til, og det ærede

Medlem gjorde det endog saa saa stærkt, at han sagde: Jeg forsværet ikke og har ingenlunde forsværet det Fort, som her er foreslaaet paa Middegrund, og han har Ret deri; thi jeg har netop lagt Mærke til hans Udtalelser i Løbet af disse Dages Forhandlinger. Han har ingenfinde indladt sig paa at forsvare Anlaget af dette Fort, og jeg tør sige det Samme om enkelte andre af de sagkyndige Medlemmer. Jeg skal sige til, at det ærede Medlem gav mig Ret i, at den Anke, han havde rettet mod Flertallets Forslag, at det skabte en Flaadestation uden Flaade, kunde rettes ogsaa mod Regjeringens Forslag. Men dog siger det ærede Medlem til os: I skulle følge Regjeringen. Jeg henstiller ganske til den ærede Forsamling, om det altsaa er denne Autoritet eller denne Sagkundskab, vi skulle høre os for, fordi den engang fremkommer under Regjeringens Mærke. Det ærede Medlem kom med enkelte andre Ytringer, som jeg kun kortelig skal dvele ved. Han vilde fremdeles hævde de Indvendinger, som han havde gjort imod Konstruktionen af de flydende Forter og kom tilbage til enkelte Ytringer i saa Henseende. Han mente saaledes, at det skulde være et Spørgsmaal, der stod væsentlig aabent, hvorledes overhovedet Mineledninger skulde kunne føres ind i et saadant Fort; men jeg maa herimod sige, at saavel dette Spørgsmaal som mange andre Konstruktionsspørgsmaal jo have været Gjenstand for den nøagtigste Undersøgelse i gjentagne Kommissioner, og fra alle disse Kommissioners Side har der vel været antydning, at Forbedringer kunde ske, men at de ikke have fundet væsentlige Indvendinger navnlig mod den Maade, hvorpaa Mineledningerne tænkes foretagne, og dette fremgaar jo ogsaa noksom af, at samtlige Kommissioner have tilraadet at anvende dette Forsvar. Medens de ganske vist ikke have kunnet foretrække det for faste Forter, have de alle tilraadet at anbefale det enten i Forbindelse med andre, faste Forter, eller midlertidig, saalange indtil andre Forter kunde skaffes tilveie. Derom har der ikke været nogen Uenighed mellem de Sagkyndige. Men naar det ærede Medlem antydede, at jeg — hvis det var mig, han hentydede til — skulde have sagt, at en Kommission havde raadet til at gaa over til dette System. (Thomson: det var ikke Dem!) ja, jeg har ikke hørt, at noget Medlem her i Salen har sagt det, og det ærede Medlem brugte de Ord, „som det her er blevet sagt“, ialtsald maa jeg fralægge mig det for mit Bedkommende. Jeg har citeret de Kommissionsudtalelser, som jeg har benyttet, og i den Henseende er det ingen Tvivl om, hvad Kommissionernes Flertal eller Mindretal have udtalt. Det ærede Medlem omtalte dernæst Spørgsmaalet om, hvor hurtigt et saadant Fort kunde tilveiebringes, og han mente da, at jeg havde lovet, at et saadant Fort skulde blive tilveiebragt paa et halvt Aar. Sæller ikke dette har jeg sagt. Jeg har